

Mindretals Side min Støtte; og jeg haaber, at det ogsaa fra de andre Partiers Side maa faa en saadan Støtte, at det kan gennemføres.

Som det tredje Hovedpunkt vil jeg nævne Adkomstbetingelserne til at drive denne Næring. Jeg anser § 21 for at være den vigtigste Paragraf. Det var ogsaa den, som det ærede Medlem Hr. Heilesen særlig dvælede ved. Den maa betragtes som en Sikkerhedsventil, der er givet for at hindre Misbrug, og jeg betragter den som en Sikkerhedsventil mod, at Kommunerne overskrider de rigtige og rimelige Grænser. Ministeren har denne Myndighed i sin Haand, jeg ønsker ikke at fratage ham denne Myndighed, da det ikke er mig bekendt, at hverken den nuværende eller nogen anden tidligere Indenrigsminister har misbrugt denne Myndighed. Det ærede Medlem Hr. Heilesen udtalte, at han frygtede for, at den nuværende Indenrigsminister skulde misbruge denne Bemyndigelse, og der laa en vis Sigetelse i denne det ærede Medlems Frygt. Jeg vil gerne spørge Udvalgets Formand, det ærede Medlem Hr. L. Kvist, hvorfor han ønsker denne Paragraf ændret, om den nuværende eller nogen tidligere Indenrigsminister har misbrugt denne Ventilparagraf. Jeg mener nemlig, at Flertallet her gaar alt for vidt, i alt Fald med Hensyn til Punkterne a.—g. Her kommer de ind paa et Omraade, hvor Kommunerne efter min Formening ikke skal træffe Afgørelse, men hvor det vil være rigtigt, at Ministeren har Bemyndigelse til at træffe Afgørelse. Jeg kan derfor ingenlunde følge Flertallet. Det ser ogsaa mærkeligt ud, at man vil tage denne Bemyndigelse fra Ministeren, naar man i sidste Afdeling af Ændringsforslag Nr. 21 siger: „Saafremt Overbevillingsnævnet nægter at meddele en af vedkommende Bevillingsnævn eller Sogneraad anbefalet Bevilling, kan Sagen af vedkommende Ansøger eller Bevillingsnævn (Sogneraad) indankes for Indenrigsministeren, hvis Afgørelse er endelig.“ I Tilfælde, hvor man ønsker en Bevilling, vil man altsaa være i Stand til at appellere til Indenrigsministeren, men hvor man har nægtet Bevilling, der skal Ministeren ikke træffe Afgørelse i dette Spørgsmaal. Det forekommer mig at være inkonsekvent. Saadanne Bestemmelser, som Flertallet her foreslaar, maa jeg stærkt advare imod.

Jeg kommer derefter til det fjerde Hovedpunkt. Det er § 29, hvor der tales om Morgenforbud. Her vil jeg selvfølgelig følge Mindretallet, som ønsker at stemme 3die Stykke ud.

Jeg ønsker ikke at være med til at indføre Morgenforbud, og jeg beklager, at Mindretallet har stillet et subsidiært Forslag om at ændre Kl. 8 til Kl. 7; thi jeg mener, at her er man ved det principielle i denne Lovgivning. Man ønsker at faa begyndt med et Morgenforbud for derefter at føre Forbudsbevægelsen videre. Dette tildaler Flertallet ogsaa ret tydeligt i sit Ændringsforslag Nr. 30, hvor det siger, at ved Kommuneafstemning kan det besluttes at udvide Forbudet til at gælde for Søn- og Helligdage hele Dagen og indtil Kl. 5 den paafølgende Morgen. Ja, jeg ved ikke, hvorfor Udvalget nøjes med at sige Kl. 5; det er vel, fordi Forbudet mod Udskænkning fra Kl. 5 til Kl. 8 automatisk træder i Kraft paa det Tidspunkt. Det vil altsaa blive et Forbud gældende for hele Søndagen og til Kl. 8 Mandag Morgen. Man ser i denne Bestemmelse Tendensen i Lovforslaget; man rækker netop her, som det ærede Medlem Hr. Lemvig-Müller sagde, en vis Mand den lille Finger. Det vil da straks blive forsøgt at føre denne Forbudstanke videre igennem til et Søndagsforbud, og man har dermed Snebolden rullende. Jeg vil derfor anbefale ærede Medlemmer at følge Mindretallet under Nr. 27 og stemme denne Bestemmelse ud, og jeg maa meget beklage, at Mindretallet ikke har staaet principielt fast paa dette Punkt, idet jeg ikke vil kunne stemme for det subsidiære Forslag under Nr. 28.

Jeg maa maaske tilføje, at for saa vidt disse Bestemmelser føres igennem, vil det blive saaledes, at Butikker, hvor der handles med spirituøse Drikke, ikke kan lukkes op før Kl. 8 om Morgen, medens Restauranter og Beværtninger uanset Udskænkingsforbudet meget vel kan aabnes tidligere; der maa blot ikke udskænkes Spiritus i Beværtningen. Lovforslaget bliver med denne Affattelse altsaa til en Lukkelov for de Butikker, som forhandler Spiritus.

Jeg skal derefter vende mig til Spørgsmaalet om Kommuneafstemninger, som jeg ogsaa regner for at være et af de Hovedpunkter, hvor man gaar alt for vidt, og jeg maa da straks sige, at jeg forstaar Mindretallet, som her staar paa sit principielle Standpunkt, at undgaa Kommuneafstemningerne, og som har holdt fast paa dette, da der ikke har været Mulighed for i Udvalget at naa til en Løsning, som kunde forene de to Parter. Men idet jeg ogsaa paa dette Punkt agter at følge Mindretallet, vil jeg dog udtale, at hvis man kunde komme til et Forslag, der virkelig sikrede,